

Sygn. akt I ACz 822/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Ryszard Iwankiewicz

Sędziowie: SA Małgorzata Gawinek

SA Danuta Jezierska /spr./

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2012 r. w Szczecinie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko Skarbowi Państwa – Zakładowi Karnemu w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 6 sierpnia 2012 r., sygn. akt I C 61/11

o s t a n a w i a :

I. odrzucić zażalenie powoda na punkt 1 postanowienia;

II. oddalić zażalenie powoda na punkt 2 postanowienia;

III. odstąpić od obciążania powoda kosztami postępowania zażaleniowego.

Małgorzata Gawinek Ryszard Iwankiewicz Danuta Jezierska

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym 6 sierpnia 2012 roku w sprawie I C 61/11 Sąd Okręgowy w Koszalinie odrzucił wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia odpisu zażalenia na postanowienie z dnia 4 czerwca 2012 roku i (w punkcie II) odrzucił zażalenie powoda na to postanowienie.

Sąd ten ustalił, że postanowieniem z 4 czerwca 2012 roku odrzucono apelację powoda od wyroku oddalającego jego powództwo w całości. Powód złożył zażalenie na powyższe orzeczenie nie dołączając jego odpisu dla strony przeciwnej oraz nie formułując wniosków zaskarżenia. Sąd wezwał go zatem do uzupełnienia braków formalnych w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia zażalenia. Skarżący w piśmie z 27 czerwca 2012 roku zwrócił się o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości, ale nie przedłożył odpisu zażalenia. Nadto, złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odpisów w terminie otwartym. Czyniąc powyższe ustalenia Sąd I instancji doszedł do konstatacji, że wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności, której termin dokonania jeszcze nie upłynął jest niedopuszczalny, a zatem wniosek taki podlegał odrzuceniu, o czym – stosownie do art. 169 § 3 k.p.c., orzeczono w punkcie I postanowienia. W punkcie II sentencji postanowienia Sąd Okręgowy, w oparciu o art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie stwierdzając, że wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odpisu zażalenia okazał się niedopuszczalny, a sam odpis nie został dotychczas złożony, czym skarżący uchybił terminowi wynikającemu z wezwania do uzupełnienia braków formalnych (vide tom II, k. 348).

Na powyższe postanowienie tak co do punktu I jak i II zażalenie wywiódł powód. Domagał się uchylenia postanowienia z 6 sierpnia 2012 roku i przywrócenia terminu do złożenia zażalenia (w dwóch egzemplarzach) oraz przekazania sprawy do dalszego biegu. Wskazał, że nie mógł złożyć odpisu zażalenia z powodu „nieporadności w prawie cywilnym oraz zdrowotnym”. Podkreślił, że nie mógł podejmować kroków procesowych z uwagi na stwierdzoną chorobę oraz pogorszenie stanu psychicznego (tom II, k. 356).

Odpowiedź na zażalenie złożył pozwany Skarb Państwa – Zakład Karny w W., wnosząc o odrzucenie zażalenia na postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku powoda o przywrócenie terminu do złożenia odpisu zażalenia na postanowienie z dnia 4 czerwca 2012 roku oraz oddalenie zażalenia na postanowienie z dnia 6 sierpnia 2012 roku w przedmiocie odrzucenia zażalenia powoda na postanowienie z dnia 4 czerwca 2012 roku (tom II, k. 361-363).

Sąd Apelacyjny, zważył co następuje:

Oba zażalenia nie zasługiwały na uwzględnienie.

Pierwszoplanowo zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu jest niedopuszczalne i w związku powyższym podlega odrzuceniu z mocy art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., o czym Sąd Apelacyjny orzekł w punkcie I sentencji orzeczenia. Postanowieniem zaskarżalnym jest bowiem postanowienie Sądu I instancji w przedmiocie odrzucenia zażalenia, jako wniesionego z brakami, których strona nie uzupełniła w terminie, bowiem jest to postanowienie kończące postępowanie w sprawie (art. 394 § 1 pkt 11 k.p.c.).

Koncentrując się zatem na rozpoznaniu zażalenia na punkt 2 zaskarżonego postanowienia dotyczący odrzucenia zażalenia na postanowienie z dnia 4 czerwca 2012 roku oraz zważywszy na jego argumentację sprowadzającą się do eksponowania (wyłącznie poprzez twierdzenia skarżącego) własnej choroby oraz nieporadności w sporządzaniu uzasadnień, Sąd Apelacyjny uznał, że nie ma podstaw do zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia (tak w punkcie 2 jak i - w oparciu o art. 380 k.p.c., punkcie 1). Powód nie odniósł się do stanowiącej podstawę rozstrzygnięcia Sądu I Instancji kwestii niedopuszczalności złożenia wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności przed upływem terminu do jej dokonania, co dla skuteczności zaskarżenia okazało się konstytutywne.

Podzielając zaś – w oparciu o art. 380 k.p.c., zapatrywania Sądu Okręgowego wyrażone w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu – zdaniem Sądu Apelacyjnego, oczywistym jest, że powód nie sprostał wymogom wykonania zobowiązania w terminie. Fakt prawnie doniosły polegający na nie załączeniu odpisów zażalenia w terminie wynikającym z wezwania nie jest w żadnej mierze przez skarżącego kwestionowany, co ostatecznie przekonuje o słuszności wydanego rozstrzygnięcia.

Powyższe rozważania wprost wskazują na to, że Sąd Okręgowy wydał prawidłowe rozstrzygnięcie, co skutkować musiało orzeczeniem, jak w punkcie II sentencji, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Zważywszy na trudną sytuację materialną powoda oraz jego subiektywne przekonanie o słuszności dochodzonych roszczeń Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania go kosztami zastępstwa procesowego należnych Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w całości, o czym orzekł w punkcie III sentencji postanowienia.

Małgorzata Gawinek Ryszard Iwankiewicz Danuta Jezierska